

स्यूमरश्मि m. N. pr. eines Mannes RV. 1,112,16. VILAKH. 4,2. Ind. St. 3,463. Bhārgava Verfasser von RV. 10,77. fg. MBH. 12,9604. fgg. — Vgl. स्यौमरश्मि.

स्येडु (von स्यद्) m. etwa Schleim AV. 12,1,30.

स्योत m. = स्यूत Sack BHAR. zu AK. 2,9,26 nach ÇKDB.

स्योर्न UGVAL. zu UNADIS. 3,9 (= स्यून). 1) adj. (f. स्त्री) weich, lind, worauf es sich angenehm geht, — sitzt; mild, zart, freundlich (oft neben शिव) NAIGH. 3,6. NIB. 8,13. 9,32. Erde RV. 1,22,15. Pfad 10,73,7. AV. 14,1,63. वक्तु RV. 10,83,20. AV. 14,2,12. Streu RV. 10,70,8. 110,4. ग्रह्य AV. 12,1,11. Wagen 13,2,7. Wind 18,2,21. Wasser 3,11. Gewand 14,1,30. 2,21. Wohnung 3,12,5. योनि 12,2,43. 13,1,17. लोक VS. 12,35. सदन 14,2. स्योना शिवा Kuh AV. 3,28,2. 12,1,59. Weib 14,2,17. fg. 27. 6,140,3. — 1,33,1. 4,27,3. 8,2,22. 12,2,27. 14,2,9. 18,4,84. VS. 1,27. 4,27. 5,4. 20,39. 29,4. TS. 5,7,2,5. ĀCV. GRHJ. 4,7,15. KAUC. 39. 124. शोभू: प्रज्ञाभ्यस्तनुवै स्योन: TBR. 1,2,2,4. ÇAT. BR. 9,4,2,6. — 2) n. weicher Sitz, — Lager; angenehme Lage: स्योनादा व: प्रतिबुध्यमाना: RV. 4,51,10. स्योन आ गुरुपतिम् 6,16,42. अक्षां शरीरतिमविद: स्योनम् AV. 2,10,7 (vgl. TS. 2,3,6,3). 14,1,19. 18,2,29. स्योनि मै सोद् 19,61,1. TS. 1,1,40,2. LĀTJ. 3,12,13. TBR. 1,2,2,1. — 3) m. = स्यून Sack BHARATA zu AK. 2,9,26 nach ÇKDB. Lichtstrahl; Sonne ÇKDB. nach MBH. (vgl. सून). happiness, pleasure WILSON nach ÇABDĀRTHAK.

स्योनकृत adj. einen weichen Sitz u. s. w. bereitend RV. 1,31,15; vgl. पथिकृता स्योनम् = स्योनकृता AV. 18,2,53.

स्योनशी adj. auf weichem Lager ruhend: Gast RV. 1,73,1. 7,42,4.

स्यौमरश्मि (von स्यूमरश्मि) n. इन्द्रस्य N. eines Sāman Ind. St. 3,209,a.

संस्, संसते NAIGH. 2,14 (गतिकर्मन्). DULUP. 18,15 (अवसंसते). 10,33, v. l. (für अस्मि प्रसादे, प्रमादे). असंसिष्ट und असंसत् P. 1,3,91. 3,1,55. असंसिषत्, संसत् 3. sg., (अभि) स्याम्; संसंसे P. 1,2,5. Schol. संसंस; संसिवा P. 1,2,23. Schol. pass. impers. संस्यते P. 6,4,24. Schol. 1) abfallen, sich ablösen; zerfallen, in Stücke gehen: गर्भां असंस्रारुणां सृष्टु VS. 8,28. ÇAT. BR. 4,5,2,5. उखे असंसिताम् TBR. 3,2,2,1. गाण्डीवं संसते कृस्तात् BHAG. 1,30. नासंसत्करिणां धैवम् RAGH. 4,48. BHATT. 14,72. 15, 61. 84. herabfallen vom Augenlide SUÇR. 2,332,2. योनि: संसते (v. l. für स्पन्दते) 397,2. संसते (धंसते) die ältere Ausg. 60,3. देहबन्ध: zerfällt, geht auseinander UTTAR. ed. Cow. 77,15. संसत् इव मञ्जानस्तावकानां (so ed. Bomb.) भयात् MBH. 7,3763. संसद् रुकराम्बरं schlaff herabhängend R. 7,34,17. — 2) erschaffen, schwinden, vergehen: संसते मदनव्यथा Spr. (II) 2669. संसमानत्रय SĀH. D. 60,13. — 3) partic. संसत् P. 6,4,24. Schol. abgefallen, herabgefallen AK. 3,2,53. H. 1491. Blätter R. 2,71, 23. Gewand 5,20,20. 54,15. MEGH. 64. अङ्गादुक्लम् PRAB. 113,11. मूर्ध्नि-शुक RĀGA-TAR. 1,374. संसत् शरं चापमपि स्वकृस्तात् KUMĀRAS. 3,51. मणिबन्धनात्कनकवलयम् ÇĀK. 61. उरगप्रतिसर् KIR. 5,33. पादान्मणिनूपुरम् KATHĀS. 25,152. 43,36. DAÇAK. 87,11. कलशात् herausgefallen aus RĀGA-TAR. 3,372. संसत्गात्रं schlaff herabhängend R. GORR. 2,122,9. संस्ताङ्ग 7,69,12. SUÇR. 2,403,5. MRĪKH. 61,21. KATHĀS. 96,14. 122,86. संस्ताङ्गता SUÇR. 1,94,21. 301,2. °पिण्डिकासपाणिपाद 118,14. °मुष्क 17. संस्तास ÇĀK. 29. °शरीरसंधि erschlaft MRĪKH. 48,24. eingefallen von Augen SUÇR. 1,115,7. संस्तापान mit prolapsus ani behaftet 2,428,

13. Vgl. स्वयंसंसत्.

— caus. 1) abfallen machen, ablösen: शृत्यमसिंससन् AV. 7,107,1. वातो ऽपि नासंसपदंशुकानि RAGH. 6,75. पशुघनात् Spr. (II) 2302. संस्यमाने वसने R. 5,36,37. संसितबन्धन UTTAR. 30,21 (40,12). KATHĀS. 13,20. उदरं अंशयित्वा (v. l. अंसं) den Bauch hängen lassend AV. 4, 16,7. — 2) vertreiben, verscheuchen: दोषान् SUÇR. 2,190,7.

— intens. सनीसंस्यते, सनीसंसतीति P. 6,4,24. 7,4,84. — Vgl. सनि-संस, सनीसंस.

— अति hinausfallen so v. a. sich entziehen: अति संसेम वृजन् नोर्हः RV. 6,11,6.

— अभि herabfallen lassen auf: मा नो ऽभि स्यां मृत्यं देवकृतिम् AV. 11,2,19.

— अव herabfallen: अस्तंभाद्वामवसंस: (abl.) RV. 2,17,5. SUÇR. 1,277, 14. partic. °संसत् 118,1.

— व्यव auseinander fallen: विषूची संवत्सरस्य पत्नीसु व्यवसंसेया-ताम् TBR. 1,2,2,1. — Vgl. व्यवसंस.

— आ, partic. आसंसत् abgefallen: °वस्त्राभरण (असंसत् ed. Bomb.) MBH. 4,777.

— परि s. परिसंस.

— प्र herausfallen, herausdringen (vom Fötus) SUÇR. 1,376,3. — Vgl. प्रसंस fg.

— वि auseinanderfallen, sich ablösen (auch vom Brechen der Glieder), sich lösen: खगलेव विसंस: पातमस्मान् RV. 2,39,4. वि-संसंशरित्रात् 8,48,5. प्रज्ञापति: TBR. 2,3,6,1. यज्ञस्य पर्व ÇAT. BR. 4, 5,2,6. पर्वाणि विसंससु: 1,6,2,35. व्यसंसिषतास्याङ्गानि 14,6,2,6. प्रा-क्शरीरस्य विसंस: KATHOP. 6,4. लोष्ट: ÇĀK. zu BRH. ĀR. UP. S. 88. ग्रन्थिरसि मा विसंस: los werden ÇĀK. GRHJ. 3,8. आ विसंस: bis zur Gebrechlichkeit (des Alters) AIR. BR. 8,20. जरां विसंसामुं लोकमेति TBR. 3,8,20,5. अस्य विसंसमानस्य शरीरस्थस्य देहिन: । देहादिमुच्य-मानस्य KATHOP. 5,4. विअंसिरे (so beide Ausg.) केशा: कुचाये fielen herab auf HARIV. 4097. विसंसत्कवरीकलाप PĀNĒAR. 3,5,28. — partic. विसंसत् auseinandergefallen, aufgelöst: सं ते मांसस्य विसंसते रोक्तु AV. 4,12,4. पर्वन् ÇAT. BR. 1,6,2,36. 8,1,2,3. 7,4,1,1. 2,3. AIR. BR. 6,23 (अ°). MBH. 14,274. क्लिप्तविसंसत्पातुव SUÇR. 1,248,7. herabge- fallen, abgefallen: देवता (vom Fussgestell) R. 5,21,1. °संसिबभूषण MBH. 3,12261. अंसात् RAGH. 6,14. °बन्धन KATHĀS. 50,52. °वसन 55,119. °कुसुमस्रज् 104,88. °शिरोरुक्ताम्बरं BHĀG. P. 6,14,50. 7,2,32. °मोक्षपटल 3,33,1. PĀNĒAR. 3,10,17. विसंस्ताङ्ग so v. a. erschlaft MBH. 8,226. °चेतस् (विद्यस्तचेतन ed. Bomb.) 7,7283. °पौल्ल BHĀG. P. 4,26,26. — caus. zerfallen machen, auflösen (Knoten u. s. w.) AV. 9,3,2. ÇAT. BR. 1, 3,2,5. 6. 9,2,21. TS. 5,1,6,1. 6,2,9,4. TBR. 3,3,6,5. देहिन: SUÇR. 1, 51,4. इधम् lösen, losbinden KĀTJ. ÇR. 2,7,19. 21. नीविम् 4,1,15. KA-THĀS. 94,61. विसंसितकेशबन्धन BHĀG. P. 10,9,10. herabfallen lassen, abwerfen MAHĀVIRĀK. 73,17. KUMĀRAS. 3,62. वातविसंसितांशुक KATHĀS. 9,24. lösen so v. a. verrathen: मन्त्रम् MBH. 12,2042. विसंसित = वि-संसत् herausgefallen: मुखात् BHĀG. P. 2,7,12. गर्भ 10,2,15. — Vgl. वि-संस fg. und विसंस fg.

— अनुवि caus. lösen: संनहनम् ÇAT. BR. 2,6,2,15.